

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 10

בס"ד ערש"ק פר' ויצא תשנ"ו

דבר החברותא

נ תחזק באמונה הפשוטה שהכל מאת הבורא יתברך שמו ואין אדם נוקף אצבעו למטה אלא אם כן מכריזין עליו מלמעלה וכמו שהרא"ש הסביר באחד השיחות את מאמר חז"ל הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים, ומהו יראת שמים? ההכרה והבהירות שהכל בידי שמים! ואכמ"ל

ך דבר זה ניתן להשיג בבחינה של "ויצקו אל ה'" בתפילה וצדקה אל השי"ת דרך מזמורי התהילים של דהמע"ה, דרך דברי ריצוי והשתפכות הנפש בהתבודדות להשי"ת ורק כך נזכה להמליך בכל דרכינו את מסבב הסיבות וע"י זה נזכה לצאת מהגלות המר לגאולה האמיתית בבנין בית שלישי אכ"ר.

ש מחנו לקבל תגובות החברים על חידוש הוצאת גליון "החברותא" ואנו תפילה שחפץ השי"ת יצליח והוצאת החברותא תשיג את מטרתה לעורר לעורר ולחדד בין חברים מקשיבים לדבר ה' ושנגיע לתכלית המקוה של אהבה שאינה תלויה בדבר ולאחדות השלימות עם האין סוף ית"ש.

נ מצאים אנו בתקופה מיוחדת שבה האור והחושך משמשים בערבוביא, מצד אחד ניסים גלויים, רואים בחוש איך שרחמיו על כל מעשיו, שהארץ רעדה ורעשה וב"ה לא ניזוק שום אדם מישראל ומאידך צרות רבות ורעות מצאוני מחלות ל"ע ושאר מריעין בישין, אין שלום ושלום באהלינו ואין אומר לצרותינו די ה"י.

פנינים יקרים

...ואף דבר זה אינו קל להיות דבק בת"ח וצדיק כמו ששמעתי מכ"ק אדמו"ר זי"ע ששאל להרה"ק היהודי זלה"ה שהיה אומר כל המחובר לטהור טהור וכו' ומה סברא היא זו שבדבר קל יהיה לו מדרגת צדיק אשר לא נהנה מהעוה"ז. והשיב לו שזה עבודה גדולה מאוד להיות דבק להצדיק האמיתי ויותר קשה מלהיות צדיק בעצמו ואין כאן ויתור כלל. ומי שהיה רגיל אצל הצדיקים האמיתיים יודע ומבחין דבריו הקדושים הללו.

ובא ראה בקרח ודתן ואבירים וכו' שהיו צדיקים גבוהים מאד נעלה שהיו ביצ"מ ובמ"ת ועכ"ז נכשלו בזה שלא היו דבקים במרע"ה שהיה בדורם. ובוודאי תחילה היו באיזה צד הרהור בדקות גדול על מרע"ה ובאו לכ"ז. וכן דואג ואחיתופל שלא נמצא בהם שום נדנוד ח"ו. ודואג ידוע שהיה נעצר לפני ה' לקבל דביקות וקדושה מבהמ"ק והיה תמיד דואג בלבו על יראת שמם ונכשלו בהרהור דקה על דהע"ה צדיקו של עולם הוא המשיח וכו'. ועי"ז באו למה שבאו ואתה דע לך שאין להרהר על שום צדיק וידבק עצמו בו ובכל הצדיקים בלבו ומוחו ונשמתו ויקבל קדושה אף אם אינו נוסע אליו בגופו ממש. (רמתיים

צופים על תד"א פרק ג' אות לד)

יפה ת"ת עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון (אבות ב.ב.)

מוהר"ר יעקב יצחק (החוזה מלובלין) פירש, משכחת עון, שמוצא בעצמו תמיד עון וחסא ופגם, משא"כ העוסק בדרך ארץ לבד מתגשם וסובר שהוא צדיק, מכש"כ העוסק בתורה בלבד, שסובר שהוא צדיק, אבל יגיעת שניהם נכנע הרבה ומוצא בעצמו תמיד עון וחסא. עכד"ק. (נוצר חסד על מסכת אבות)

אגרות קודש ממו"ר הרא"ש שליט"א

על חובת האדם להכיר מהותו

לכבוד ...

ולכן אינו צריך ללכת למדבריות עם החמת מים ולחם הצר למצוא ה', אלא העובד את ה' במסירות נפש אפשר לו לעשות את ביתו מדבר, את עצמו מדבר, כמאמר חז"ל ישנים עצמו כמדבר, בחינת תוהו ובוהו, ויתרון האור מהחושך, מהחושך של עצמו שעדיין לא טהרו מדותיו, ובכל זאת הוא הוגה אותיות, גם אותיות התורה, זה האור של הקב"ה אשר מרחם עלינו תמיד, **והכרת הרחמים הם עצמם הרחמים**. ונמצא קרוב מאד אל המלך וכלום חסר אדם בבית המלך. וממילא **מתמלאים כל משאלות לבבו**, כי משאלותיו הם עצמם חפץ הבורא להעניק משובו לבריותיו.

וכל הצדיקים האמיתיים וכל הגדולים אשר בארץ הם עבדו תמיד עם עצמם **להכיר את מהותם העצמית** והודו ולא בושו ואז **נתגלה להם הקב"ה** בכל הדרו ועושה עמהם המחול העתיד להיות העיגול של חומה הבצורה נגד המקטרג הגדול ביום הדין הגדול. וכל כמה שכל אחד מישראל יתחיל לעבוד עבודה זו עם עצמו, יתרחב העיגול על פני כל העולם וזה יקרב הגאולה השלימה ויקבץ נדחי ישראל ויתוקן חטא עץ הדעת וחטא העגל, ויגיע הזמן של בנין בית השלישי במהרה בימינו אמן.

והביע תקותי הנאמנה כי מע"כ מרגיש טוב ב"ה וגם ב"ב ב"ה הכל שלום, ובטח כבר לקח מע"כ את לבו להבין את דרך האמונה הפשוטה, ולהבחין בין עיקר לטפל, ומה השי"ת שואל מאתנו כי אם ליראה ולאהבה אותו, ואשר אין הוא דבר שבפשיטות אלא שלגבי משה היא מילתא זוטרתא. וכל אחד צריך וחייב להיות במדרגתו בחינת משה רבנו ע"ה.

ובחינת משה היתה שבכל נשימה ונשימה מימי חייו טרח והתייגע ומסר את נפשו למצוא את **חסרונותיו ושפלותו** עד שזכה להיות "ותמונת ה' יביט" אשר מבשרו חזה אלוה, פה אל פה אדבר בו ובכל ביתי נאמן הוא.

וכל זמן שעדיין לא נהירין לו לאדם כל מגרעותיו ואינו נותן את נפשו על הסכנה שמא ייעלמו לרגע קט מנגד עיניו, עדיין אינו מבין מה זה קרבת ה'. כי סומך ה' לכל הנופלים, וזוקף לכל הכפופים, וכשהוא בחינת נופל וכפוף, ישנו הסומך והזוקף שהוא השי"ת. ואז אותיות התורה שהוא לומד הם אותיות חיות אשר העלה בהם את כל הניצוצות של חטא עץ הדעת אשר נפלו ונתפזרו וכל אריכות הגלות היא ללקטן ולהקים שכינתא מעפרא.

פנינים יקרים

מרן אלקי ריב"ש זצ"ל פי' הלומד מכל אדם זהו כלל גדול, שלפעמים אדם סובר בעצמו שהוא צדיק גמור, וכשרואה איזה שמץ עבירה באיזה אדם ידע שגם אצלו נמצא כאלו, ויעשה תשובה, כמו שסיפר שפעם אחת ראה איש המוני, שחילל שבת בשוגג קרוב למזיד, והרבה תשובה על זה, עד שגילו לו מן השמים, שגם הוא חילל שבת, ששימש עצמו עם תלמיד חכם, הנקרא שבת. וכן כיוצא בזה: המתגאה כאלו בא על עריות, הכועס כאילו עובד ע"ז, והחכם ישכיל בכל זה, וילמד מכל אדם לתקן מדותיו, וכן יכול ללמוד איזה מדה מכל אדם בשוק, כי אין איש ישראלי שלא יהיה בו מדה טובה מה שלא ימצא בזולתו, ויכול ללמוד אף מגוי בשוק, כשמספר לו איזה סיפור מעשה, ואיזה ענין, יבין בנפשו שלא על חנם הוא שומע זאת, אלא שילמד ממנו איזה הנהגה טובה או דרך טוב.

(נוצר חסד - אבות)

נא להתפלל עבור אחד מאנ"ש ר' מרדכי מנטל שנפצע קשה בתאונת דרכים
יהושע מרדכי יצחק בן בילה לרפו"ש בתוך שאר חולי ישראל.

ידיעות מחיי החברותא:

א. בימים א"ה לפנות בוקר בין השעות 5-6 מתקיים שיעור בגמ' בבית הכנסת אמונת ישראל (גרזייסק) מפי הרב יהודה פרוש שליט"א.

ב. בכל יום חמישי בשעה 3 אחה"צ נוסעים להשתטח על קברות צדיקים, היציאה מרח' הטורים. פרטים אצל ר' דוד גולדשטיין טל: 050-281535

ג. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב להשתתף בסעודת מלוה מלכה. יוצאים כשעתיים אחרי צאת השבת מרח' יוסף הנשיא 5

ד. בכל שבת מברכים או שבת שחל בו להיות ר"ח שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון. פרטים והרשמה אצל משפ' טוקצניסקי טל: 6535774

ה. בימי שני וחמישי בשעה 10.30 לפנה"צ מתקיימת נסיעה לקבר רחל **לנשים בלבד** היציאה משכונת כרם ליד ישיבת פורת יוסף. פרטים נוספים, אצל הרבנית אליפנט. טל: 02-713191 254987

חברי המערכת

י.ל. פרוש

צ. ראנד

מ. קלירס

ת.ד. 5023 ירושלים

השמחה במעונם

להר"ר ישע"י רובינפלד ולבנו הר"ר חיים להולדת הנכד-הבן
להר"ר יוסף אברמסון להולדת הבן
להר"ר אהרן שטרנגר להולדת הבת
למשפחת דדוביץ לנשואי הבן דוד

כוס תנחומים

להר"ר שמעון גמליאל ומשפ' על מות אביו הר"ר חיים ז"ל
למשפ' וגשל הי"ו על פטירת ראש משפחתם הרה"ח ר' חנוך העניך ז"ל

דף זה הודפס לעילוי נשמת הבה"ח יוסף צבי בהר"ר שמעון קליין נלב"ע ד' כסלו

בענין לימוד התורה הקדושה

לימוד התורה באופן כזה, חשוב מאד ורצוי לפני הקב"ה אשר הוא ואורייתא חד הוא. ואין להפריד ביניהם ע"י לימוד שלא כדת. כי זה עזת עמלק להאריך את הגלות. והלמוד על דרך האמת תביא להתלקטות כל הניצוצות הקדושים אשר נידחו ונתפזרו, וע"י כך יעורר את כל עם ישראל לתשובה ותתנוצץ הגאולה השלימה, ואשרי מי שזוכה ללמוד כך את התורה הרי הוא זוכה ומזכה את הרבים האמיתיים, כי נתן את המסירות נפש הגדולה לקדש שמו ברבים.

ומי שזוכה ללמוד תורה לשמה, הרי גם שאר עניניו הגשמיים, צרכי ביתו ולבושו ועניני בריאותו הופכים להיות תורתיים, כי בכח התלהטות לימודו במסירות נפשו על דרך האמת הוא מכניס בכל הסובב אותו את כל נימי נפשו, והתורה עצמה מגלה לו את כל צפונותיה גם בענינים שהם צרכי הגוף כי הם הפכו להיות משמשי התורה. והוא מקבל מן התורה את הדעת הנכונה איך להתנהג בכל עניני הרפואה, כי נכנס באמצעות לימוד התורה לשרת לפני ולפנים, ונמצא תדיר תחת חסותו של המלך מלכו של עולם, ואשר מתענג על נועם זיו כבודו.

ואני מאחל לו שהשי"ת יזכהו את הדעת האמיתי לבקש ולהתחנן לפניו שיורה לך את הדרך האמיתי איך לעבדו באמת ובלבב שלם. וישפיע עליך שפע רב ויתן לך פרנסה בניקל והכל ילך כשורה .. אמן.

בידידות נאמנה..

... ובענין המשך לימודו בכולל, אשר חשקה נפשו בתורה, הענין הוא שצריכים לחיות עם הסיבות שהקב"ה מזמין אותן חדשים לבקרים, לדעת מתוכן את אשר ה' חפץ, אם למשל ע"י הכולל גם הפרנסה מצויה, ויש טרף לבני הבית, ואין דוחק ואין מצער, הלא טוב שבתו בבית ה'. אבל אז מתחיל המאבק הנמרץ איך ללמוד את תורת ה' אם הוא מתדבק באותיות התורה אשר הקב"ה צמצם עצמו בהן להורות לאיש דרכי ה' ומפעליו ואשר לא תהיה בבחינת לחם גאווה אשר אין אני והוא יכולים לדור במדור אחד, ואשר אז אין שום תועלת בלימוד תורה כזה. כי אין זה נקרא שבת בבית ה', אלא שבת בבית עצמו, מלא דמיונות ותעתועים של תמימות הטבע כאילו הוא עובד את ה' ע"י לימוד התורה, ובאמת הוא רחוק מזה כרחוק מזרח ממערב.

אבל לימוד התורה על דרך האמת, הוא מתוך פחד תמידי שמא הוא פוגם בתורה, ע"י השכחה שהוא שוכח את מי שמשפיע לו את הדעת ואת השכל ללמוד ולהבין, ושוכח הוא שאינו אלא כאותו צינור חלול, שאם לא יעבירו בו את המים ממקום נביעתו, האם יוכל הצינור לתת המים? הרי בודאי שלא. כך צריך הלומד את התורה בשעה שלומד צריך ללמוד מתוך אימה יתרה שמא מתוך הרגל הטבעי ישכח את מהותו העצמי שאינו אלא צינור מעביר מים, שהוא הנותן לך כח לעשות חיל בלימוד התורה ואין לך אלא ההודאה ששם חלקך בין יושבי בית המדרש והיית כלי שרת לפניו לפרסם אלוקותו ע"י לימוד התורה, וזה בעצמו משמח מאד את האדם שזכה לכך, ואין אחריה כלום.